

National Security Strategy

of the United States of America

November 2025

Amerika Birleşik Devletlerinin Ulusal Güvenlik Stratejisi

Kasım 2025

Sevgili Amerikalılar,

Son dokuz ayda, ulusumuzu — ve dünyayı — felaket ve yıkımın eşiğinden geri çektik. Dört yıllık zayıflık, aşırılık ve ölümcül başarısızlık döneminin ardından, yönetimim Amerika'nın hem içeride hem dışarıda gücünü yeniden tesis etmek ve dünyamıza barış ve istikrar getirmek için aciliyet duygusuyla ve tarihte eşi görülmemiş bir hızla harekete geçti. Tarihimizde hiçbir yönetim bu kadar kısa sürede böylesine dramatik bir dönüşüm gerçekleştirmedi.

Görevdeki ilk günümünden itibaren, Amerika Birleşik Devletleri'nin egemen sınırlarını yeniden tesis ettik ve ülkemize yönelik istilayı durdurmak için ABD ordusunu görevlendirdik. Radikal cinsiyet ideolojisini ve "woke" çılgınlığını Silahlı Kuvvetlerimizden çıkardık ve 1 trilyon dolarlık yatırımla ordumuzu güçlendirmeye başladık. İttifaklarımızı yeniden inşa ettik ve müttefiklerimizi ortak savunmamıza daha fazla katkı yapar hale getirdik; buna, NATO ülkelerinin savunma harcamalarını GSYİH'nin yüzde 2'sinden yüzde 5'ine yükseltmeyi taahhüt ettikleri tarihi bir karar da dahildir. Enerji bağımsızlığımızı yeniden kazanmak için Amerikan enerji üretiminin önünü açtık ve kritik sanayileri yeniden ülkemize getirmek üzere tarihi gümrük vergileri koyduk.

'Geceyarısı Balyozu' Operasyonu'nda, İran'ın nükleer zenginleştirme kapasitesini yerle bir ettik. Bölgemizde faaliyet gösteren uyuşturucu kartellerini ve vahşi yabancı çeteleri Yabancı Terör Örgütleri olarak ilan ettim. Ve yalnızca sekiz aylık bir süre içinde, Kamboçya ile Tayland, Kosova ile Sırbistan, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ile Ruanda, Pakistan ile Hindistan, İsrail ile İran, Mısır ile Etiyopya, Ermenistan ile Azerbaycan arasındaki çatışmaların da aralarında bulunduğu sekiz şiddetli krizi çözüme kavuşturduk ve Gazze'deki savaşı, hayatta olan tüm rehinelere ailelerine geri döndürülmesiyle sona erdirdik.

Amerika yeniden güçlü ve saygı gören bir ülke — ve bunun sayesinde, dünyanın dört bir yanında barış tesis ediyoruz.

Yaptığımız her şeyde Amerika'yı İlk Sıraya koyuyoruz.

Şimdi sunulan bu Ulusal Güvenlik Stratejisi, kaydettiğimiz olağanüstü ilerlemeleri anlatmak ve onların üzerine yenilerini eklemek için hazırlanmıştır. Bu belge, Amerika'nın insanlık tarihinin en büyük ve en başarılı ulusu ve yeryüzünde özgürlüğün yurdu olarak kalmasını güvence altına alacak bir yol haritasıdır. Önümüzdeki yıllarda ulusal gücümüzün her boyutunu geliştirmeye devam edecek ve Amerika'yı her zamankinden daha güvenli, daha zengin, daha özgür, daha büyük ve daha güçlü kılacağız.

Başkan Donald J. Trump

Beyaz Saray

Kasım 2025

İçindekiler

I. Giriş – Amerikan Stratejisi Nedir?

1. Amerikan “Stratejisi” Nasıl Yoldan Çıktı
2. Başkan Trump’ın Gerekli ve Memnuniyetle Karşılana Düzeltmesi

II. Amerika Birleşik Devletleri Ne İstemelidir?

1. Genel Olarak Ne İstiyoruz?
2. Dünyada ve Dünyadan Ne İstiyoruz?

III. Amerika’nın İstedigimizi Elde Etmek İçin Kullanabileceği Araçlar Nelerdir?

IV. Strateji

1. İlkeler
2. Öncelikler
3. Bölgeler
 - A. Batı Yarımküre
 - B. Asya
 - C. Avrupa
 - D. Ortadoğu
 - E. Afrika

I. Giriş – Amerikan Stratejisi Nedir?

1. Amerikan “Stratejisi” Nasıl Yoldan Çıktı

Amerika’nın önümüzdeki on yıllar boyunca dünyanın en güçlü, en zengin, en kudretli ve en başarılı ülkesi olarak kalmasını güvence altına almak için ülkemizin, dünyayla nasıl ilişki kuracağını ortaya koyan tutarlı ve odaklı bir stratejiye ihtiyacı vardır. Ve bunun doğru yapılabilmesi için, tüm Amerikalıların neyi, tam olarak ne yapmaya çalıştığımızı ve neden yaptığımızı bilmesi gerekir.

“Strateji”, amaçlarla araçlar arasındaki asli bağlantıyı açıklayan somut ve gerçekçi bir plandır: neyin arzu edildiğine dair doğru bir değerlendirmeyle, bu arzu edilen sonuçlara ulaşmak için hangi araçların mevcut olduğu ya da gerçekçi biçimde yaratılabileceği sorusundan hareket eder.

Bir strateji değerlendirmeli, ayıklamalı ve önceliklendirmelidir. Her ülke, bölge, mesele ya da dava — ne kadar haklı olursa olsun — Amerikan stratejisinin odağı olamaz. Dış politikanın amacı temel ulusal çıkarların korunmasıdır; bu stratejinin yegâne odağı da budur.

Soğuk Savaş’ın sona ermesinden bu yana ortaya konan Amerikan stratejileri yetersiz kalmıştır — bunlar, temennilerden ve arzu edilen nihai durumlardan oluşan uzun listeler olmuş; ne istediğimizi açıkça tanımlamaktansa muğlak ve yuvarlak laflar etmiş; çoğu zaman da neyi istememiz gerektiği konusunda yanlış bir yargıya varmışlardır.

Soğuk Savaş'ın ardından Amerikan dış politika elitleri, bütün dünya üzerinde kalıcı bir Amerikan hâkimiyetinin ülkemizin çıkarına olduğuna kendilerini ikna ettiler. Oysa diğer ülkelerin işleri ancak faaliyetleri doğrudan çıkarlarımızı tehdit ettiği ölçüde bizim meselemizdir.

Elitlerimiz, Amerikan halkının ulusal çıkarla bağlantısını görmediği küresel yükleri sonsuza dek omuzlamaya ne kadar istekli olduğu konusunda ağır bir yanlış hesap yaptılar. Amerika'nın aynı anda hem devasa bir sosyal yardım–düzenleyici–idari devlet aygıtını, hem de devasa bir askerî, diplomatik, istihbarî ve dış yardım kompleksini finanse etme kapasitesini abarttılar. Amerikan ekonomik ve askerî üstünlüğünün dayandığı orta sınıfı ve sanayi temelini içten içe oyup tüketen küreselcilik ve sözde “serbest ticaret” üzerine son derece yanlış yönlü ve yıkıcı bahisler oynadılar. Müttefik ve ortakların savunmalarının maliyetini Amerikan halkının sırtına yüklemelerine izin verdiler ve kimi zaman da bizi, onların çıkarları açısından merkezi, bizim açımızdan ise tali ya da ilgisiz olan çatışma ve ihtilafların içine çektiler. Ve Amerikan politikasını, bazısı düpedüz Amerikankarşıtlığıyla hareket eden, çoğu ise tek tek devletlerin egemenliğini açıkça eritmeye çalışan bir ulusötesicilik anlayışıyla yönlendirilen uluslararası kurumlar ağının zincirine vurdular. Özetle, elitlerimiz yalnızca temelden arzu edilir olmayan ve imkânsız bir hedefin peşine düşmekle kalmadılar; bunu yaparken, o hedefe ulaşmak için gerekli olan araçları da — ulusumuzun gücünün, zenginliğinin ve erdeminin üzerine kurulu olduğu karakterini — baltaladılar.

2. Başkan Trump'ın Gerekli ve Memnuniyetle Karşılana Düzeltmesi

Bunların hiçbirisi kaçınılmaz değildi. Başkan Trump'ın ilk dönemi, doğru kararları alan doğru liderlik sayesinde yukarıda sayılanların hepsinin — ve daha fazlasının — önlenebileceğini ve önlenmesi gerektiğini kanıtladı. O ve ekibi, ülkemiz için yeni bir altın çağı başlatacak istikamet değişikliğini gerçekleştirmek üzere Amerika'nın büyük güçlerini başarıyla seferber etti. Amerika Birleşik Devletleri'ni bu yolda ilerletmeye devam etmek, Başkan Trump'ın ikinci yönetiminin ve bu belgenin kapsamlı, temel amacıdır.

Şimdi önümüzde duran sorular şunlardır: 1. Amerika Birleşik Devletleri ne istemelidir? 2. Bunu elde etmek için elimizde hangi araçlar vardır? 3. Amaçlarla araçları işler bir Ulusal Güvenlik Stratejisi içinde nasıl birbirine bağlayabiliriz?

II. Amerika Birleşik Devletleri Ne İstemelidir?

1. Genel Olarak Ne İstiyoruz?

Her şeyden önce, vatandaşlarının Tanrı tarafından bahşedilmiş doğal haklarını güvence altına alan ve onların esenliğini ve çıkarlarını önceleyen hükümete sahip, bağımsız ve egemen bir cumhuriyet olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin varlığını ve güvenliğini sürdürmesini istiyoruz.

Bu ülkeyi, halkını, topraklarını, ekonomisini ve yaşam tarzını askerî saldırılardan ve casusluk, yırtıcı ticaret uygulamaları, uyuşturucu ve insan kaçakçılığı, yıkıcı propaganda ve nüfuz operasyonları, kültürel yıkım ya da ulusumuza yönelen herhangi başka bir tehdit biçimi dâhil olmak üzere düşmanca yabancı etkilerden korumak istiyoruz.

Sınırlarımız, göç sistemimiz ve insanların — yasal ya da yasadışı yollarla — ülkemize giriş yaptıkları ulaşım ağları üzerinde tam denetim sahibi olmak istiyoruz. Göçün yalnızca “düzenli” olduğu değil, egemen ülkelerin istikrarsızlaştırıcı nüfus hareketlerini kolaylaştırmak yerine durdurmak için birlikte çalıştığı ve kimi kabul edip etmeyecekleri üzerinde tam kontrole sahip olduğu bir dünya istiyoruz.

Doğal afetlere dayanabilecek, yabancı tehditlere direnip onları boşa çıkarabilecek ve Amerikan halkına zarar verebilecek ya da Amerikan ekonomisini sekteye uğratabilecek her türlü olayı önleyebilen veya etkilerini hafifletebilen dayanıklı bir ulusal altyapı istiyoruz. Hiçbir hasım ya da tehlike, Amerika'yı rehin alabilecek bir konumda olmamalıdır.

Çıkarlarımızı korumak, savaşları caydırmak ve gerekirse bu savaşları kuvvetlerimizin mümkün olan en düşük zayıyla, hızlı ve kesin bir biçimde kazanmak için dünyanın en güçlü, en öldürücü ve teknolojik bakımdan en ileri ordusunu temin etmek, eğitmek, donatmak ve sahaya sürmek istiyoruz. Ve her bir mensubunun ülkesinden gurur duyduğu ve görevine güvenle baktığı bir ordu istiyoruz.

Dünyanın en sağlam, en inandırıcı ve en modern nükleer caydırıcılığına; bunun yanı sıra, Amerikan anakarasını, Amerika'nın denizaşırı varlıklarını ve Amerikan müttefiklerini koruyacak, bir tür "Altın Kubbe"yi de içeren yeni nesil füze savunmalarına sahip olmak istiyoruz.

Dünyanın en güçlü, en dinamik, en yenilikçi ve en ileri ekonomisini istiyoruz. Amerikan ekonomisi, yaygın ve geniş tabanlı refah vaat eden ve bunu sağlayan, yukarı doğru hareketliliği mümkün kılan ve sıkı çalışmayı ödüllendiren Amerikan yaşam tarzının temelidir. Ekonomimiz aynı zamanda küresel konumumuzun dayanağı ve ordumuzun zorunlu zeminidir.

Dünyanın en sağlam sanayi temelini istiyoruz. Amerikan ulusal gücü, hem barış hem savaş dönemlerinin üretim taleplerini karşılayabilecek güçlü bir sanayi sektörüne bağlıdır. Bu da yalnızca doğrudan savunma sanayii üretim kapasitesini değil, savunmayla bağlantılı üretim kapasitesini de gerektirir. Amerikan sanayi gücünü geliştirmek, ulusal ekonomik politikanın en yüksek önceliği hâline gelmelidir.

Dünyanın en sağlam, en verimli ve en yenilikçi enerji sektörüne sahip olmak istiyoruz — yalnızca Amerikan ekonomik büyümesini besleyen değil, aynı zamanda başlı başına Amerika'nın önde gelen ihracat sektörlerinden biri olan bir enerji sektörü.

Dünyanın bilimsel ve teknolojik bakımdan en ileri ve en yenilikçi ülkesi olarak kalmak ve bu güçlerimizin üzerine yenilerini eklemek istiyoruz. Ve fikrî mülkiyetimizi yabancı hırsızlığa karşı korumak istiyoruz. Amerika'nın öncü ruhu, ekonomik üstünlüğümüzün ve askerî üstünlüğümüzün temel sütunlarından biridir; korunmalıdır.

Birleşik Devletler'in, dünya genelinde çıkarlarımızı ilerleten olumlu etkimizi kullandığımız eşsiz "yumuşak güç"ünü muhafaza etmek istiyoruz. Bunu yaparken ülkemizin geçmişi ve bugünü konusunda savunmacı olmayacağız; öte yandan diğer ülkelerin farklı dinlerine, kültürlerine ve yönetim sistemlerine de saygı göstereceğiz. Amerika'nın gerçek ulusal çıkarına hizmet eden "yumuşak güç", ancak ülkemizin doğuştan gelen büyüklüğüne ve iyi niyetine inanıyorsak etkili olabilir.

Son olarak, uzun vadeli güvenlik onsuz imkânsız olduğu için, Amerika'nın ruhsal ve kültürel sağlığının yeniden tesis edilmesini ve canlandırılmasını istiyoruz. Geçmiş zaferlerini ve kahramanlarını yücelten ve yeni bir altın çağa umutla bakan bir Amerika istiyoruz. Ülkelerini, bulduklarından daha iyi bir hâlde bir sonraki nesle bırakacaklarına dair gururlu, mutlu ve iyimser bir halk istiyoruz. Kimsenin kenarda beklemediği, herkesin çalıştığı ve yaptığı işin ulusumuzun refahı ile bireylerin ve ailelerin iyiliği için vazgeçilmez olduğunu bilmekten memnuniyet duyduğu bir yurttaş kitlesi istiyoruz. Bu da, sağlıklı çocuklar yetiştiren giderek daha fazla sayıda güçlü, geleneksel ailenin büyümesi olmaksızın başarılabilir.

2. Dünyada ve Dünyadan Ne İstiyoruz?

Bu hedeflere ulaşmak, ulusal gücümüzün bütün kaynaklarını seferber etmeyi gerektirir. Ne var ki bu stratejinin odağı dış politikadır. Amerika'nın temel dış politika çıkarları nelerdir? Dünyada ve dünyadan ne istiyoruz?

Batı Yarımküre'nin, Amerika Birleşik Devletleri'ne yönelik kitlesel göçü önleyecek ve caydıracak ölçüde istikrarlı ve iyi yönetilen bir bölge olarak kalmasını istiyoruz; hükümetlerinin narko-teröristlere, kartellere ve diğer sınır aşan suç örgütlerine karşı bizimle işbirliği yaptığı bir Yarımküre istiyoruz; düşman yabancı güçlerin istilasından ya da kilit varlıkların mülkiyetini ele geçirmesinden uzak, kritik tedarik zincirlerini destekleyen ve kilit stratejik konumlara erişimimizi güvence altına almamıza imkân veren bir Yarımküre istiyoruz. Başka bir deyişle, Monroe Doktrini'ne bir "Trump Eki" ilan edecek ve uygulayacağız.

Yabancı aktörlerin Amerikan ekonomisine verdikleri zararı durdurmak ve tersine çevirmek isterken, Hint-Pasifik'in özgür ve açık kalmasını, tüm kritik deniz yollarında seyrüsefer serbestisini, güvenli ve güvenilir tedarik zincirlerini ve kritik maddelere erişimi sürdürmek istiyoruz.

Avrupa'nın özgürlüğünü ve güvenliğini muhafaza etme konusunda müttefiklerimize destek verirken, Avrupa'nın medeniyetçi özgüveninin ve Batılı kimliğinin yeniden tesis edilmesini istiyoruz.

Hasım bir gücün, Ortadoğu'ya, o bölgenin petrol ve gaz kaynaklarına ve bunların geçtiği boğazlar ile geçiş noktalarına egemen olmasını önlemek istiyoruz; bunu yaparken de bizi büyük maliyetlerle o bölgede oyalayan "ebedî savaşlar"dan kaçınmak istiyoruz.

Ve nihayet, özellikle yapay zekâ, biyoteknoloji ve kuantum bilişim alanlarında, dünyayı ileriye taşıyanın Amerikan teknolojisi ve Amerikan standartları olmasını istiyoruz.

Bunlar, Amerika Birleşik Devletleri'nin temel ve hayati ulusal çıkarlarıdır. Başka çıkarlarımız da olmakla birlikte, her şeyden önce odaklanmamız gerekenler bunlardır; görmezden gelmemiz veya ihmal etmemiz ise ancak kendi tehlikemize olur.

III. Amerika'nın İstedığımızı Elde Etmek İçin Kullanabileceği Araçlar Nelerdir?

Amerika, dünya çapında en çok imrenilen konumu hâlâ elinde tutmaktadır; buna şunları da içeren, dünyaya öncülük eden varlıklar, kaynaklar ve üstünlükler dahildir:

- Hâlâ yönünü değiştirebilen, rotasını düzeltebilen çevik bir siyasal sistem;
- Hem stratejik çıkarlarımıza yatırım yapmamızı sağlayan zenginliği üreten hem de pazarlarımıza erişmek isteyen ülkeler üzerinde baskı gücü sağlayan, dünyanın açık ara en büyük ve en yenilikçi ekonomisi;
- Doların küresel rezerv para statüsünü de kapsayan, dünyanın önde gelen finansal sistemi ve sermaye piyasaları;
- Ekonomimizin belkemiğini oluşturan, ordumuza niteliksel üstünlük sağlayan ve küresel nüfuzumuzu güçlendiren, dünyanın en ileri, en yenilikçi ve en kârlı teknoloji sektörü;
- Dünyanın en güçlü ve en yetenekli ordusu;

- Dünyanın stratejik açıdan en önemli bölgelerinde, ittifak antlaşmalarına dayanan müttefikler ve ortaklardan oluşan geniş bir ittifak ağı;
- Bol doğal kaynaklara sahip, rakip güçlerin fiziksel olarak Yarımküremizde egemen konuma gelemediği, sınırları askerî bir istilenin tehdidi altında bulunmayan ve diğer büyük güçlerden engin okyanuslarla ayrılan, kıskanılacak bir coğrafya;
- Eşi benzeri olmayan bir “yumuşak güç” ve kültürel etki; ve
- Amerikan halkının cesareti, iradesi ve vatanseverliği.

Bunlara ek olarak, Başkan Trump’ın güçlü iç politika programı sayesinde Amerika Birleşik Devletleri:

- Kurumlarımızı zayıflatan ve bizi geriye çeken sözde “DEI” uygulamaları ile diğer ayrımcı ve rekabete aykırı pratikleri kökünden temizleyerek, liyakat ve yetkinlik kültürünü yeniden yerleştirmekte;
- Büyüme ve yeniliği beslemek, orta sınıfı güçlendirmek ve yeniden inşa etmek için muazzam enerji üretim kapasitemizi stratejik bir öncelik olarak serbest bırakmakta;
- Orta sınıfı daha da desteklemek ve kendi tedarik zincirlerimiz ile üretim kapasitemiz üzerinde denetim sahibi olmak amacıyla ekonomimizi yeniden sanayileştirmekte;
- Tarihi vergi indirimleri ve düzenleyici yükleri azaltan girişimler yoluyla yurttaşlarımıza ekonomik özgürlüğü geri vererek, Amerika Birleşik Devletleri’ni iş yapmanın ve sermaye yatırımı yapmanın dünyadaki en cazip yeri hâline getirmekte; ve
- Gelecek nesiller için sürekli refahımızı, rekabet üstünlüğümüzü ve askerî hâkimiyetimizi güvence altına almak üzere, gelişmekte olan teknolojilere ve temel bilime yatırım yapmaktadır.

Bu stratejinin amacı, bütün bu dünya ölçeğinde üstün varlıkları — ve daha fazlasını — birbirine bağlayarak Amerikan gücünü ve üstün konumunu pekiştirmek ve ülkemizi tarihte olduğundan da büyük bir ülke hâline getirmektir.

IV. Strateji

1. İlkeler

Başkan Trump’ın dış politikası, “pragmatist” olmadan pragmatik, “realist” olmadan gerçekçi, “idealistik” olmadan ilkesel, “şahin” olmadan kaslı ve güçlü, “güvercin” olmadan itidalli bir dış politikadır. Geleneksel, siyasal bir ideolojiye dayanmaz. Her şeyden önce, Amerika için ne işe yarıyorsa ona dayanır — iki kelimeyle: **“Önce Amerika” (America First)**.

Başkan Trump, **Barışın Başkanı** olarak mirasını pekiştirmiştir. İlk döneminde tarihi İbrahim Anlaşmaları’yla elde ettiği kayda değer başarıları ek olarak, ikinci döneminin sadece sekiz ayı içinde, dünyada sekiz ayrı çatışma bölgesinde eşi benzeri görülmemiş barışlar sağlamak için anlaşma yapma yeteneğini harekete geçirmiştir. Kamboçya ile Tayland, Kosova ile Sırbistan, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ile Ruanda, Pakistan ile Hindistan, İsrail ile İran, Mısır ile Etiyopya, Ermenistan ile Azerbaycan arasında barış görüşmeleri yürütmüş; ayrıca Gazze’deki savaşı, hayatta olan tüm rehinelere geri dönmesiyle sona erdirmiştir.

Bölgesel çatışmaların bütün kıtaları sürükleyen küresel savaflara dönüşmeden önce durdurulması, Başkomutan'ın dikkatine değer bir mesele ve bu yönetim için bir önceliktir. Savaşların sahillerimize kadar geldiği "yanmakta olan bir dünya", Amerikan çıkarları açısından kötüdür. Başkan Trump, nükleer kapasiteye sahip uluslar arasındaki bölünme kıvılcımlarını ve yüzyıllara yayılan nefretlerin körüklediği şiddetli savaşları, sıra dışı diplomasi, Amerikan askerî gücü ve ekonomik baskı araçlarıyla, cerrahi bir hassasiyetle söndürmektedir.

Başkan Trump, Amerikan dış politika, savunma ve istihbarat politikalarının şu temel ilkelere dayanması gerektiğini kanıtlamıştır:

- **Ulusal Çıkarın Odaklı Tanımı** – En azından Soğuk Savaş'ın sonundan bu yana yönetimler, Amerika'nın "ulusal çıkar" tanımını öylesine genişleten Ulusal Güvenlik Stratejileri yayımlamışlardır ki, neredeyse hiçbir mesele ya da girişim bu kapsamın dışında sayılmamıştır. Oysa her şeye odaklanmak, hiçbir şeye odaklanmamaktır. Amerika'nın çekirdek ulusal güvenlik çıkarları bizim odağımız olacaktır.
- **Güç Yoluyla Barış** – Güç, en iyi caydırıcıdır. Amerikan çıkarlarını tehdit etmekten yeterince caydırılan ülkeler ya da diğer aktörler, bunu yapmayacaktır. Ayrıca güç, barış elde etmemizi de sağlayabilir; zira gücümüze saygı duyan taraflar, çoğu zaman yardımımızı talep eder ve çatışmaları çözme ve barışı koruma çabalarımıza açık hale gelir. Bu nedenle Amerika Birleşik Devletleri, en güçlü ekonomiyi sürdürmeli, en ileri teknolojileri geliştirmeli, toplumumuzun kültürel sağlığını güçlendirmeli ve dünyanın en yetenekli ordusunu sahaya sürmelidir.
- **Müdahale Etmeme Eğilimi** – Bağımsızlık Bildirgesi'nde Amerika'nın kurucu babaları, diğer ulusların işlerine karışmama yönünde net bir tercih ortaya koymuş ve bunun zeminini açıkça belirtmişlerdir: Nasıl ki tüm insanlar Tanrı vergisi eşit doğal haklara sahipse, tüm uluslar da "doğa yasaları ve doğanın Tanrısı" gereği, birbirlerine göre "ayrı ve eşit bir konuma" sahip olma hakkına sahiptir. Çıkarları bizimki kadar çok ve çeşitli olan bir ülke için katı bir müdahale etmeme çizgisine bütünüyle bağlı kalmak mümkün değildir. Yine de bu eğilim, hangi durumların haklı bir müdahale teşkil ettiğine dair çitayı oldukça yükseğe koymalıdır.
- **Esnek Gerçekçilik** – Amerika Birleşik Devletleri'nin politikası, diğer uluslarla ilişkilerinde neyin mümkün ve arzu edilir olduğuna dair gerçekçi bir zeminde şekillenecektir. Dünyanın uluslarıyla iyi ilişkiler ve barışçıl ticari ilişkiler ararız; fakat onlara, kendi gelenek ve tarihlerinden köklü biçimde farklı demokratik ya da başka türden toplumsal dönüşümler dayatmayız. Böyle gerçekçi bir değerlendirmeye göre hareket etmenin ya da yönetim sistemleri ve toplumları bizden farklı olan ülkelerle iyi ilişkiler sürdürmenin, aynı zamanda bizimle aynı düşünen dostlarımızı ortak normlarımızı korumaya teşvik ederken bunu çıkarlarımızı ilerletecek şekilde yapmanın hiçbir şekilde tutarsız ya da ikiyüzlü olmadığını kabul ederiz ve teyit ederiz.
- **Ulusların Önceliği** – Dünyanın temel siyasal birimi şimdi de, gelecekte de ulus-devlet olacaktır. Tüm ulusların kendi çıkarlarını ilk sıraya koymaları ve egemenliklerini korumaları hem doğal hem de adildir. Dünya, ulusların kendi çıkarlarını öncelediği zaman en iyi şekilde işler. Amerika Birleşik Devletleri, kendi çıkarlarını ilk sıraya koyacak ve diğer uluslarla ilişkilerimizde onların da kendi çıkarlarını öncelemelerini teşvik edecektir. Biz, en saldırgan ulusötesi örgütlerin egemenlik aşındırıcı müdahalelerine karşı ulusların egemenlik haklarından yana taraf olacağız; bu kurumların, bireysel egemenliği

zayıflatmak yerine destekleyecek ve Amerikan çıkarlarını ilerletecek şekilde reformdan geçirilmesini savunacağız.

- **Egemenlik ve Saygı** – Amerika Birleşik Devletleri, kendi egemenliğini tavizsiz biçimde koruyacaktır. Buna; egemenliğimizin ulusötesi ve uluslararası örgütler eliyle aşındırılmasının önlenmesi, yabancı güçler ya da aktörler tarafından söylemimizin sansürlenmesine veya vatandaşlarımızın ifade özgürlüğünün kısıtlanmasına dönük girişimler, politikalarımızı yönlendirmeye ya da bizi yabancı çatışmalara dâhil etmeye çalışan lobi ve nüfuz operasyonları ve ülkemiz içinde yabancı çıkarlara sadık oy blokları yaratmak için göç sistemimizin sinsi biçimde manipüle edilmesi de dahildir. Amerika Birleşik Devletleri, dış müdahaleden azade biçimde, dünyada kendi rotasını kendi çizecek ve kendi kaderini kendisi tayin edecektir.
- **Güç Dengesi** – Amerika Birleşik Devletleri, hiçbir ulusun çıkarlarımızı tehdit edebilecek ölçüde baskın bir konuma gelmesine izin veremez. Küresel ve bölgesel güç dengelerini, baskın hasımların ortaya çıkmasını önleyecek şekilde korumak için müttefiklerimiz ve ortaklarımızla birlikte çalışacağız. Amerika Birleşik Devletleri, kendi adına küresel hâkimiyet fikrini reddederken, başkalarının da küresel — ve bazı durumlarda bölgesel — hâkimiyet kurmasını engellemek zorundadır. Bu, dünyanın büyük ve orta ölçekli güçlerinin nüfuz alanlarını her yerde ve her koşulda daraltmak için kan ve servet harcamamız gerektiği anlamına gelmez. Daha büyük, daha zengin ve daha güçlü ülkelerin orantısız bir etkiye sahip olması, uluslararası ilişkilerin değişmeyen gerçeklerindendir. Bu gerçeklik, kimi zaman ortak çıkarlarımızı tehdit eden ihtirasları boşa çıkarmak için ortaklarla birlikte hareket etmeyi gerektirir.
- **Amerikan İşçisinden Yana Olmak** – Amerikan politikası yalnızca büyüme yanlısı değil, işçiden yana da olacaktır ve kendi işçilerimizi önceliklendirecektir. Refahın geniş bir tabana yayıldığı, belli başlı birkaç sektör ya da ülkenin sadece belirli bölgelerinde yoğunlaşmadığı bir ekonomiyi yeniden inşa etmemiz gerekir.
- **Adalet / Hakkanîyet** – Askerî ittifaklardan ticari ilişkilere ve ötesine kadar her alanda Amerika Birleşik Devletleri, diğer ülkeler tarafından adil biçimde muamele görme konusunda ısrarcı olacaktır. Bedavacılığı, ticaret dengesizliklerini, yırtıcı ekonomik uygulamaları ve ulusumuzun tarihsel iyi niyetini istismar ederek çıkarlarımıza zarar veren diğer dayatmaları artık hoşgöremeyiz; bunlara katlanacak ne imkânımız ne de niyetimiz vardır. Müttefiklerimizin zengin ve güçlü olmasını istediğimiz gibi, müttefiklerimiz de Amerika Birleşik Devletleri'nin zengin ve güçlü kalmasının kendi çıkarlarına olduğunu görmek zorundadır. Özellikle, müttefiklerimizin, on yıllar boyunca Amerika Birleşik Devletleri'nin çok daha yüksek savunma harcamaları yapmasından kaynaklanan büyük dengesizlikleri telafi etmeye başlamak üzere, kendi Gayri Safi Yurtiçi Hasıla'larının (GSYİH) çok daha büyük bir kısmını savunmalarına ayırmalarını bekliyoruz.
- **Yetkinlik ve Liyakat** – Amerikan refahı ve güvenliği, yetkinliğin geliştirilmesi ve liyakatin ödüllendirilmesine bağlıdır. Yetkinlik ve liyakat, medeniyetimizin en büyük üstünlükleri arasındadır: En iyi Amerikalıların işe alındığı, terfi ettirildiği ve onurlandırıldığı yerde, yenilikçilik ve refah onları takip eder. Yetkinlik ortadan kaldırılır veya sistematik olarak bastırılırsa, bugün kendiliğinden işliyor sandığımız karmaşık sistemler — altyapıdan ulusal güvenliğe, eğitimden araştırmaya kadar — çalışamaz hale gelecektir. Liyakat boğulursa, Amerika'nın bilim, teknoloji, sanayi, savunma ve inovasyon alanlarındaki tarihsel üstünlükleri buharlaşacaktır. Yetkinlik ve liyakatin yerine kayırılan grup statüsünü

koymayı hedefleyen radikal ideolojilerin başarıya ulaşması, Amerika'yı tanınamaz hale getirecek ve kendini savunamaz kılacaktır. Aynı zamanda, "küresel yetenek" bulma adına Amerika'nın işgücü piyasasının dünyaya açılmasının ve Amerikan işçilerini baltalamasının bahanesi olarak da bir "meritokrasi" söylemine izin veremeyiz. Her ilkimizde ve eylemimizde, Amerika ve Amerikalılar her zaman ilk sırada gelmelidir.

2. Öncelikler

Kitle Göçü Çağı Sona Ermıştır – Bir ülkenin sınırları içine kimi, hangi sayılarda ve nerelerden kabul ettiği, kaçınılmaz olarak o ulusun geleceğini belirler. Kendini egemen sayan her ülkenin kendi geleceğini tanımlama hakkı ve görevi vardır. Tarih boyunca egemen uluslar kontrolsüz göçe izin vermemiş, vatandaşlığı yabancılara ancak istisnai olarak ve ağır koşulları karşılamaları halinde tanımıştır. Batı'nın son on yıllardaki deneyimi, bu kalıcı hikmeti doğrulamıştır. Dünya genelinde ülkelerde kitle göçü, iç kaynakları zorlamış, şiddeti ve diğer suç türlerini artırmış, toplumsal uyumu zayıflatmış, işgücü piyasalarını bozmuş ve ulusal güvenliği baltalamıştır. Kitle göçü çağı sona ermelidir. Sınır güvenliği, ulusal güvenliğin birincil unsurudur. Ülkemizi yalnızca kontrolsüz göçten değil, terörizm, uyuşturucu, casusluk ve insan kaçakçılığı gibi sınır ötesi tehditlerden de gelecek bir istilaya karşı korumalıyız. Amerikan halkının iradesiyle ve onların hükümeti eliyle denetlenen bir sınır, Amerika Birleşik Devletleri'nin egemen bir cumhuriyet olarak varlığını sürdürmesinin temel şartıdır.

Temel Hak ve Özgürlüklerin Korunması – Amerikan hükümetinin amacı, Amerikan vatandaşlarının Tanrı vergisi doğal haklarını güvence altına almaktır. Bu amaçla Amerika Birleşik Devletleri'nin bakanlık ve kurumlarına, ürkütücü güçler verilmiştir. Bu güçler asla kötüye kullanılmamalıdır; bu, "radikalleşmeyi önleme", "demokrasimizi koruma" ya da başka herhangi bir gerekçenin ardına saklanarak yapılsa bile kabul edilemez. Bu güçler ne zaman ve nerede kötüye kullanılırsa, sorumlular hesap vermelidir. Özellikle ifade özgürlüğü, din ve vicdan özgürlüğü, ortak hükümetimizi seçme ve yönlendirme hakkı gibi temel haklara asla dokunulmamalıdır. Bu ilkeleri paylaşan veya paylaştığını söyleyen ülkeler söz konusu olduğunda, Amerika Birleşik Devletleri bu hakların hem lafzen hem de ruhen korunması için güçlü bir biçimde savunuculuk yapacaktır. Özellikle müttefiklerimiz arasında olmak üzere, Avrupa'da, Anglo-Sakson dünyada ve demokratik dünyanın geri kalanında, elitler eliyle dayatılan, temel özgürlükleri kısıtlayan antidemokratik uygulamalara karşı duracağız.

Yük Paylaşımı ve Yük Aktarımı – Amerika Birleşik Devletleri'nin bütün dünya düzenini Atlas misali tek başına sırtında taşıdığı günler geride kalmıştır. Çok sayıdaki müttefik ve ortağımız arasında, kendi bölgelerinin birincil sorumluluğunu üstlenmesi ve ortak savunmamıza çok daha fazla katkıda bulunması gereken onlarca zengin ve gelişmiş ülke vardır. Başkan Trump, NATO ülkelerini GSYİH'lerinin yüzde 5'ini savunmaya ayırmayı taahhüt altına alan ve NATO müttefiklerimizin kabul etmiş olduğu **Lahey Taahhüdü (Hague Commitment)** ile yeni bir küresel standart koymuştur; bu taahhüdün şimdi yerine getirilmesi gerekmektedir. Başkan Trump'ın müttefiklerden kendi bölgelerinin birincil sorumluluğunu üstlenmelerini isteme yaklaşımını sürdürerek, Amerika Birleşik Devletleri hükümetimizin toplayıcı ve destekleyici rol oynadığı bir yük paylaşımı ağı örgütleyecektir. Bu yaklaşım, yüklerin paylaşıldığından ve tüm bu çabaların daha geniş bir meşruiyet zemininden yararlandığından emin olmayı sağlar. Model, ekonomik araçlar kullanarak teşvikleri hizalayan, benzer düşünen müttefiklerle yükleri paylaşan ve uzun vadeli istikrarı kökleştiren reformlarda ısrar eden, hedefe dönük ortaklıklar olacaktır. Bu stratejik berraklık, Amerika Birleşik Devletleri'nin düşmanca ve yıkıcı

etkileri, geçmiş çabaları zayıflatan aşırı yayılma ve dağınık odaktan kaçınarak, etkili biçimde dengelemesine imkân verecektir. Kendi çevrelerinin güvenliği konusunda isteyerek daha fazla sorumluluk üstlenen ve ihracat kontrollerini bizimle uyumlu hale getiren ülkeleri, ticari konularda daha elverişli muamele, teknoloji paylaşımı ve savunma tedariki aracılığıyla desteklemeye, Amerika Birleşik Devletleri hazır olacaktır.

Barış Yoluyla Yeniden Hizalama – Başkan'ın talimatıyla, doğrudan çekirdek çıkar alanlarımızın çevresinde olmayan bölgelerde ve ülkelerde bile barış anlaşmaları aramak; istikrarı artırmanın, Amerika'nın küresel etkisini güçlendirmenin, ülkeleri ve bölgeleri çıkarlarımız doğrultusunda yeniden hizalamanın ve yeni pazarlar açmanın etkili bir yoludur. Gerekli kaynaklar, özü itibarıyla, ancak ehil bir liderlikle benimsenebilecek bir "başkanlık diplomasisi"ne indirgenir. Elde edilecek kazançlar — uzun süredir devam eden çatışmaların sona ermesi, kurtarılan hayatlar, kazanılan yeni dostluklar — harcanan görece sınırlı zaman ve dikkat maliyetlerini fazlasıyla telafi edebilir.

Ekonomik Güvenlik – Son olarak, ekonomik güvenlik ulusal güvenliğin temel unsuru olduğundan, Amerikan ekonomisini daha da güçlendirmek için şu başlıklara odaklanarak çalışacağız:

- **Dengeli Ticaret** – Amerika Birleşik Devletleri, ticaret ilişkilerimizi yeniden dengelemeyi, ticaret açıklarını azaltmayı, ihracatımıza getirilen engellere karşı çıkmayı ve Amerikan sanayilerine ve işçilerine zarar veren dumping ve diğer rekabete aykırı uygulamalara son vermeyi öncelik haline getirecektir. Biz, bizimle karşılıklı fayda ve saygı temelinde ticaret yapmak isteyen ülkelerle adil ve karşılıklı (mütekabiliyete dayalı) ticaret anlaşmaları arıyoruz. Ancak önceliklerimiz, her zaman ve her koşulda, kendi işçilerimiz, kendi sanayilerimiz ve kendi ulusal güvenliğimiz olacaktır.
- **Kritik Tedarik Zincirleri ve Maddelere Erişimin Güvence Altına Alınması** – Cumhuriyetimizin ilk günlerinde Alexander Hamilton'ın savunduğu gibi, Amerika Birleşik Devletleri, ulusal savunmamız veya ekonomimiz için gerekli olan temel bileşenler — ham maddelerden parçalara ve nihai ürünlere kadar — konusunda hiçbir dış güce bağımlı olmamalıdır. Kendimizi savunmak ve yaşam tarzımızı sürdürmek için ihtiyaç duyduğumuz mallara, bağımsız ve güvenilir kendi erişimimizi yeniden güvence altına almalıyız. Bu, Amerikan erişimini kritik minerallere ve maddelere genişletmeyi ve aynı anda yırtıcı ekonomik pratiklere karşı koymayı gerektirecektir. Ayrıca İstihbarat Topluluğu, dünyanın dört bir yanındaki kilit tedarik zincirlerini ve teknolojik gelişmeleri izleyerek, Amerikan güvenliği ve refahına dönük zafiyet ve tehditleri anlamamızı ve bunları azaltmamızı sağlayacaktır.
- **Yeniden Sanayileşme** – Gelecek, üretenlere aittir. Amerika Birleşik Devletleri ekonomisini yeniden sanayileştirecek, sanayi üretimini yeniden kendi topraklarına çekecek ("re-shore" edecek) ve özellikle geleceği şekillendirecek kritik ve gelişmekte olan teknoloji sektörlerine odaklanarak ekonomimize ve işgücümüze yatırım yapılmasını teşvik edecek ve yatırım çekecektir. Bunu, ülkemizin her köşesinde yaygın sanayi üretimini teşvik eden gümrük vergilerini ve yeni teknolojileri stratejik biçimde kullanarak, Amerikan işçilerinin yaşam standartlarını yükselterek ve ülkemizin bir daha asla, mevcut ya da potansiyel herhangi bir hasma, kritik ürünler veya bileşenler konusunda bağımlı kalmamasını sağlayarak yapacağız.
- **Savunma Sanayii Altyapımızın Canlandırılması** – Güçlü ve yetenekli bir ordu, güçlü ve yetenekli bir savunma sanayii altyapısı olmadan var olamaz. Yakın dönem çatışmalarda

görülen, düşük maliyetli insansız hava araçları ve füzelerle bunlara karşı savunma için gereken pahalı sistemler arasındaki büyük uçurum, değişme ve uyum sağlama ihtiyacımızı bütün açıklığıyla ortaya koymuştur. Amerika'nın, düşük maliyetle güçlü savunma sistemleri geliştirmek, en yetenekli ve modern sistemleri ve mühimmatı büyük ölçeklerde üretmek ve savunma sanayii tedarik zincirlerini yeniden ülke içine taşımak için ulusal ölçekte bir seferberliğe ihtiyacı vardır. Özellikle, savaşçılarımıza, çoğu hasmı alt edebilecek düşük maliyetli silahlardan, sofistike bir düşmanla çatışma için gerekli en kabiliyetli yüksek seviye sistemlere kadar uzanan tam yetenek yelpazesini sunmak zorundayız. Ve Başkan Trump'ın güç yoluyla barış vizyonunu hayata geçirmek için bunu hızla yapmak zorundayız. Ortak savunmayı güçlendirmek amacıyla, bütün müttefik ve ortaklarımızın savunma sanayii altyapılarının yeniden canlandırılmasını da teşvik edeceğiz.

- **Enerji Üstünlüğü** – Amerikan enerji üstünlüğünün (petrol, gaz, kömür ve nükleer alanda) yeniden tesisi ve gerekli kritik enerji bileşenlerinin yeniden ülke içine taşınması, en üst düzeyde stratejik bir önceliktir. Ucuz ve bol enerji, Amerika Birleşik Devletleri'nde iyi ücretli işler yaratacak, Amerikan tüketicileri ve işletmeleri için maliyetleri azaltacak, yeniden sanayileşmeyi besleyecek ve yapay zekâ gibi en ileri teknolojilerdeki avantajımızı sürdürmemize yardımcı olacaktır. Net enerji ihracatımızın genişlemesi, müttefiklerle ilişkileri derinleştirirken hasımların etkisini sınırlayacak, kıyılarımızı savunma yeteneğimizi koruyacak ve — gerektiğinde ve gerekli yerlerde — güç yansıtılmaması mümkün kılacaktır. Avrupa'ya büyük zarar vermiş, Amerika Birleşik Devletleri'ni tehdit eden ve hasımlarımızı sübvans eden yıkıcı “iklim değişikliği” ve “Net Sıfır (Net Zero)” ideolojilerini reddediyoruz.
- **Amerika'nın Finans Sektöründeki Üstünlüğünün Korunması ve Büyütülmesi** – Amerika Birleşik Devletleri, politika yapıcılara (karar alıcılara) Amerika'nın ulusal güvenlik önceliklerini ilerletmek için önemli baskı araçları ve imkânlar sunan, dünya çapında önde gelen finans ve sermaye piyasalarına sahiptir; bunlar, Amerikan nüfuzunun temel sütunlarıdır. Ancak liderlik konumumuz kendiliğinden sürececek bir durum değildir. Bu üstünlüğü korumak ve büyütme; dinamik serbest piyasa sistemimizi ve dijital finans ile inovasyondaki liderliğimizi kullanarak, piyasalarımızın dünyanın en dinamik, en likit ve en güvenli piyasaları olarak kalmasını ve dünyanın geri kalanı için imrenilecek bir konumda olmasını sağlamayı gerektirir.

3. Bölgeler

Bu tür belgelerde, herhangi bir gözden kaçırmanın kör nokta ya da hakaret sayılacağı varsayımıyla, dünyanın her bir köşesinden ve her bir meseleden bahsetmek adet hâline gelmiştir. Bunun sonucunda bu belgeler şişkin ve dağınık hâle gelir — yani bir stratejinin olması gerekenin tam tersi.

Odaklanmak ve önceliklendirmek, seçim yapmak demektir — her şeyin herkes için eşit derecede önemli olmadığını kabul etmek demektir. Bu, herhangi bir halkın, bölgenin veya ülkenin doğası gereği önemsiz olduğu iddiası değildir. Amerika Birleşik Devletleri, her ölçüde göre tarihin en cömert ulusudur — fakat dünyadaki her bölgeye ve her soruna eşit dikkat göstermeyi göze alamayız.

Ulusal güvenlik politikasının amacı, temel ulusal çıkarların korunmasıdır — bazı öncelikler bölgesel sınırları aşar. Örneğin, normalde daha az önem taşıyan bir bölgede ortaya çıkan terör faaliyeti, acil ilgimizi gerektirebilir.

Fakat bu zorunluluktan hareketle, merkeze değil çevreye kalıcı ve sürekli bir dikkat yöneltmek hatadır.

A. Batı Yarımküre: Monroe Doktrini'ne Trump Eki

Yıllarca süren ihmalin ardından Amerika Birleşik Devletleri, Batı Yarımküre'de Amerikan üstünlüğünü yeniden tesis etmek, ülkemizi ve bölge genelinde kilit coğrafyalara erişimimizi korumak için Monroe Doktrini'ni yeniden ilan edecek ve hayata geçirecektir. Yarımküre dışından gelen rakiplerin, Yarımküremizde kuvvet konuşlandırmasına ya da başka tehdit edici kabiliyetler buldurmasına, ya da stratejik bakımdan hayati varlıkların mülkiyetini veya kontrolünü ele geçirmesine izin vermeyeceğiz. Monroe Doktrini'ne bu "Trump Eki", Amerikan güvenlik çıkarlarıyla uyumlu, akla yatkın ve etkili bir Amerikan güç ve öncelikleri restorasyonudur.

Batı Yarımküre için hedeflerimiz, "Seferber Et ve Genişlet" başlığı altında özetlenebilir. Yarımküre'deki yerleşik dostlarımızı, göçü kontrol altına almak, uyuşturucu akışını durdurmak ve karada ve denizde istikrar ve güvenliği güçlendirmek üzere yanımıza çekeceğiz. Aynı zamanda, kendi ülkemizin Yarımküre'de tercih edilen ekonomik ve güvenlik ortağı olarak cazibesini artırırken, yeni ortaklar yetiştirip onları güçlendirerek etkimizi genişleteceğiz.

Seferber Et (Enlist)

Amerikan politikası, bölgedeki koşulları, bu ülkelerin sınırlarının da ötesinde, kabul edilebilir bir istikrar düzeyine kavuşturmamıza yardımcı olabilecek bölgenin önde gelen ülkeleriyle işbirliğine odaklanmalıdır. Bu ülkeler, yasadışı ve istikrarsızlaştırıcı göçü durdurmamıza, kartelleri etkisizleştirmemize, üretimin ABD'ye yakın bölgelere kaydırılmasına (*nearshoring*) ve yerel özel sektör ekonomilerinin geliştirilmesine yardımcı olacaktır, bunlara ilave olarak başka alanlarda da katkı sunacaklardır. İlke ve stratejimizle genel hatlarıyla uyumlu olan bölge hükümetlerini, siyasi partileri ve hareketlerini ödüllendirecek ve teşvik edeceğiz. Fakat çıkarlarımızı paylaştığımız ve bizimle çalışmak isteyen, fakat farklı bir bakış açısına sahip hükümetleri de görmezden gelmemeliyiz.

Amerika Birleşik Devletleri, Batı Yarımküre'deki askerî mevcudiyetini yeniden değerlendirmelidir. Bu, dört açık sonucu beraberinde getirir:

- Özellikle bu stratejide tanımlanan misyonlar olmak üzere, Yarımküremizdeki acil tehditlere cevap verecek şekilde küresel askerî mevcudiyetimizin ayarlanması ve son on yıllarda ya da yıllarda Amerikan ulusal güvenliği bakımından görece önemi azalmış sahalardan çekilmesi;
- Deniz yollarını kontrol etmek, yasadışı ve diğer istenmeyen göçleri engellemek, insan ve uyuşturucu kaçakçılığını azaltmak ve kriz anlarında kilit geçiş güzergâhlarını kontrol etmek için daha uygun bir Sahil Güvenlik ve Donanma mevcudiyeti;
- Sınırı güvence altına almak ve kartelleri yenilgiye uğratmak için hedefe dönük konuşlandırmalar; buna, gerekli olduğunda, son birkaç on yılın yalnızca kolluk kuvvetlerine dayalı ve başarısız stratejisinin yerine, ölümcül güç kullanımını da içeren yöntemler dahildir; ve

- Stratejik bakımdan önemli konumlarda yeni erişim imkânlarının kurulması veya mevcut imkânların genişletilmesi.

Amerika Birleşik Devletleri, kendi ekonomimizi ve sanayilerimizi güçlendirmek için tarifeleri ve karşılıklı ticaret anlaşmalarını güçlü araçlar olarak kullanarak, ticari diplomasiye öncelik tanıyacaktır. Hedef, ortak ülkelerimizin kendi ulusal ekonomilerini güçlendirmesi; ekonomik bakımdan daha güçlü ve daha gelişmiş bir Batı Yarımküre'nin de Amerikan ticareti ve yatırımı için giderek daha cazip bir pazar hâline gelmesidir.

Bu Yarımküre'de kritik tedarik zincirlerinin güçlendirilmesi, bağımlılıkları azaltacak ve Amerikan ekonomik dayanıklılığını artıracaktır. Amerika ile ortaklarımız arasında kurulacak bağlar, iki tarafın da yararına olurken, Yarımküre dışı rakiplerin bölgede nüfuzlarını artırmalarını zorlaştıracaktır. Ve ticari diplomasiye öncelik verirken dahi, silah satışlarından istihbarat paylaşımına ve ortak tatbikatlara kadar uzanan yelpazede, güvenlik ortaklıklarımızı güçlendirmek için çalışacağız.

Genişlet (Expand)

Amerika'nın hâlihazırda güçlü ilişkilere sahip olduğu ülkelerle ortaklıklarımızı derinleştirirken, bölgede ağımızı genişletmenin yollarını da aramalıyız. Diğer ülkelerin bizi bir numaralı ortakları olarak görmesini istiyoruz ve onların başkalarıyla işbirliğine yönelmesini (çeşitli yollarla) caydıracağız.

Batı Yarımküre, Amerika Birleşik Devletleri'nin bölgesel müttefiklerle birlikte geliştirerek hem komşu ülkeleri hem de kendi ülkemizi daha müreffeh kılabileceği birçok stratejik kaynağa ev sahipliği yapmaktadır. Ulusal Güvenlik Konseyi, derhal, istihbarat topluluğumuzun analitik kanadının da desteklediği sağlam bir kurumlararası süreç başlatarak, Batı Yarımküre'deki stratejik noktaları ve kaynakları tespit edecek; bunların korunması ve bölgesel ortaklarla birlikte geliştirilmesi hedefiyle ilgili kurumlara görevler verecektir.

Yarımküre dışı rakipler, hem bugün ekonomik bakımdan elimize dezavantaj getirecek, hem de gelecekte stratejik bakımdan zarar görmemize neden olabilecek yollarla, Yarımküremize ciddi ölçüde nüfuz etmiş durumdadır. Bu sızmalara ciddi bir karşı koyuş olmaksızın izin vermek, son birkaç onyıllın bir başka büyük Amerikan stratejik hatasıdır.

Amerika Birleşik Devletleri, güvenliğimizin ve refahımızın önkoşulu olarak Batı Yarımküre'de bir numaralı güç olmak zorundadır — bu konum, bölgede gerektiğinde ve gerektiği yerde özgüvenle inisiyatif almamızı sağlayan şarttır. İttifaklarımızın şartları ve herhangi bir tür yardım sağladığımız durumların koşulları, düşman dış etkilerin tasfiyesine — askerî tesisler, limanlar ve kilit altyapı üzerindeki kontrolün yanı sıra, geniş anlamda stratejik varlıkların satın alınmasını kapsayacak şekilde — bağlı olacaktır.

Bazı dış etkileri tersine çevirmek zor olacaktır; zira kimi Latin Amerika hükümetlerinin belirli yabancı aktörlerle siyasal uyumu söz konusudur. Bununla birlikte, birçok hükümet, yabancı güçlerle ideolojik olarak aynı çizgide değildir; daha ziyade düşük maliyetler ve daha az düzenleyici engel gibi nedenlerle onlarla iş yapmaya yönelmektedir. Amerika Birleşik Devletleri, sözde “düşük maliyetli” yabancı yardımların içinde, casusluk, siber güvenlik açıkları, borç tuzakları ve diğer yollarla gizli maliyetler barındırdığını somut biçimde göstererek, Batı Yarımküre'de dış etkileri geri püskürtme konusunda başarı elde etmiştir. Bu çabaları hızlandırmalıyız; buna, ülkelerin bu tür yardımları reddetmesini sağlamak için, Amerika'nın finans ve teknoloji alanlarındaki nüfuzunu kullanmak da dahildir.

Batı Yarımküre’de — ve dünyanın her yerinde — Amerika Birleşik Devletleri, Amerikan mal, hizmet ve teknolojilerinin uzun vadede çok daha iyi bir tercih olduğunu açıkça ortaya koymalıdır; zira bunlar daha yüksek kalitelidir ve diğer ülkelerin yardımlarıyla gelen türden “şartlar”ı içermezler. Bununla birlikte, bizi ilk tercih edilen ortak hâline getirmek amacıyla, kendi sistemimizi de onay ve lisans süreçlerini hızlandıracak biçimde reforme edeceğiz. Bütün ülkelerin önünde durması gereken tercih şudur: Egemen uluslardan ve serbest ekonomilerden oluşan, Amerika liderliğindeki bir dünya mı istiyorlar, yoksa dünyanın öte yakasındaki ülkelerin etkisi altına girdikleri paralel bir dünya mı?

Bölgede çalışan ya da bölgeyle ilgili görev yapan her Amerikalı yetkili, zararlı dış etkinin tüm boyutları hakkında güncel bilgi sahibi olmalı ve aynı anda hem baskı uygulamalı hem de ortak ülkelere Yarımküremizi korumaları için teşvikler sunmalıdır.

Yarımküremizi başarıyla korumak, ayrıca Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti ile Amerikan özel sektörü arasında daha yakın işbirliğini gerektirir. Tüm büyükelçiliklerimiz, buldukları ülkedeki önemli iş fırsatlarının, özellikle de büyük kamu ihalelerinin farkında olmalıdır. Bu ülkelerle temas hâlindeki her Amerikalı yetkili, görevlerinin bir kısmının Amerikan şirketlerinin rekabet etmesine ve başarılı olmasına yardımcı olmak olduğunu bilmelidir.

Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti, bölgede Amerikan şirketleri için stratejik satın alma ve yatırım fırsatlarını tespit edecek ve bu fırsatları; Dışişleri, Savaş ve Enerji Bakanlıkları dahil fakat bunlarla sınırlı olmamak üzere, Küçük İşletmeler İdaresi, Uluslararası Kalkınma Finans Kurumu, İhracat-İthalat Bankası ve Millennium Challenge Corporation gibi tüm ABD devlet finansman programlarının değerlendirmesine sunacaktır. Ayrıca, bölge hükümetleri ve şirketleriyle ortaklaşa, ölçeklenebilir ve dayanıklı enerji altyapısı inşa etmeli, kritik minerallere erişime yatırım yapmalı ve Amerikan şifreleme ve güvenlik imkânlarından tam olarak yararlanan mevcut ve gelecekteki siber iletişim ağlarını güçlendirmeliyiz. Yukarıda anılan Amerikan devlet kurumları, yurtdışında Amerikan malı satın alınmasının maliyetinin bir kısmını finanse etmek için kullanılmalıdır.

Amerika Birleşik Devletleri, hedefli vergilendirme, haksız düzenleme ve kamulaştırma gibi, Amerikan işletmelerini dezavantajlı duruma getiren uygulamalara da direnmeli ve bunları tersine çevirmelidir. Özellikle bize en çok bağımlı olan ve dolayısıyla üzerlerinde en fazla nüfuza sahip olduğumuz ülkelerle yaptığımız anlaşmaların şartları, şirketlerimiz için tek tedarikçi esasına dayalı sözleşmeler olmalıdır. Aynı zamanda, bölgede altyapı inşa eden yabancı şirketleri dışarı itmek için azami çabayı göstermeliyiz.

B. Asya: Ekonomik Geleceği Kazanmak, Askerî Çatışmayı Önlemek

Güçlü Konumdan Liderlik

Başkan Trump, tek başına, Amerika’nın Çin hakkında otuz yılı aşkın süredir benimsediği hatalı varsayımları tersine çevirmiştir: Yani, pazarlarımızı Çin’e açarak, Amerikan şirketlerini Çin’e yatırım yapmaya teşvik ederek ve imalatımızı Çin’e kaydırarak Çin’in sözde “kurallara dayalı uluslararası düzene” katılımını kolaylaştıracağımız varsayımı... Bu gerçekleşmemiştir. Çin zenginleşmiş ve güçlenmiş, servetini ve gücünü de kendi lehine kullanmıştır. Amerikan elitleri ise — her iki partiden dört ardışık yönetim boyunca — ya Çin’in stratejisinin isteyerek kolaylaştırıcısı olmuş ya da inkâr hâlinde kalmıştır.

Hint-Pasifik bölgesi, satın alma gücü paritesine (PPP) göre dünyanın toplam GSYİH’sinin neredeyse yarısını, nominal GSYİH temelinde ise üçte birini üretmektedir. Bu payın 21. yüzyıl

boyunca artacağı kesindir. Bu da Hint-Pasifik'in halihazırda ve gelecekte, gelecek yüzyılın başlıca ekonomik ve jeopolitik mücadele alanlarından biri olduğu ve öyle kalacağı anlamına gelir. Ülke içinde gelişmek istiyorsak, orada başarılı bir şekilde rekabet etmeliyiz — ve ediyoruz. Başkan Trump, Ekim 2025'teki seyahatleri sırasında, ticaret, kültür, teknoloji ve savunma alanlarındaki güçlü bağlarımızı daha da derinleştiren ve özgür ve açık bir Hint-Pasifik'e bağlılığımızı yeniden teyit eden büyük anlaşmalar imzalamıştır.

Amerika, başarılı bir şekilde rekabet etmemizi sağlayan muazzam imkânları elinde tutmaktadır: Dünyanın en güçlü ekonomisi ve ordusu, dünyayı geride bırakan inovasyon kapasitesi, rakipsiz bir "yumuşak güç" ve müttefiklerimize ve ortaklarımıza tarihsel olarak sağladığımız faydalar... Başkan Trump, Hint-Pasifik'te, güvenlik ve refahın uzun süreli temelini oluşturacak ittifaklar kurmakta ve ortaklıkları güçlendirmektedir.

Ekonomi: Nihai Mesele

Çin ekonomisinin 1979'da dünyaya yeniden açılmasından bu yana, iki ülke arasındaki ticari ilişkiler temelde dengesiz olmuş ve olmaya devam etmektedir. Başlangıçta bu ilişki, olgun ve zengin bir ekonomi ile dünyanın en yoksul ülkelerinden biri arasındaki ilişkiyken, bugün — Amerika'nın tutumu çok yakın zamana kadar eski varsayımlara dayanmaya devam etmesine rağmen — "neredeyse eşitler" arasındaki bir ilişkiye dönüşmüştür.

Çin, 2017'de başlayan ABD gümrük vergisi politikasındaki değişime, kısmen, tedarik zincirleri üzerindeki hâkimiyetini güçlendirerek uyum sağlamıştır; özellikle de dünyanın düşük ve orta gelirli (kişi başı GSYİH'si 13.800 dolar veya altı olan) ülkelerinde — ki bunlar gelecek on yılların en büyük ekonomik mücadele alanları arasındadır. Çin'in düşük gelirli ülkelere ihracatı 2020 ile 2024 arasında iki katına çıkmıştır. Amerika Birleşik Devletleri, Çin mallarını Meksika da dâhil olmak üzere bir düzine ülkedeki aracı firmalar ve Çin yapımı fabrikalar üzerinden dolaylı olarak ithal etmektedir. Çin'in düşük gelirli ülkelere ihracatı bugün, Amerika Birleşik Devletleri'ne yaptığı ihracatın neredeyse dört katıdır. Başkan Trump 2017'de ilk kez göreve geldiğinde, Çin'in Amerika Birleşik Devletleri'ne ihracatı kendi GSYİH'sinin yüzde 4'ü düzeyindeydi; bu oran bugün GSYİH'sinin biraz üzerinde yüzde 2'sine düşmüştür. Ne var ki Çin, Amerika Birleşik Devletleri'ne ihracatını başka aracı ülkeler üzerinden sürdürmeye devam etmektedir.

Bundan böyle, Amerika'nın Çin ile ekonomik ilişkilerini yeniden dengeleyecek; Amerikan ekonomik bağımsızlığını yeniden tesis etmek için karşılıklılık ve adaleti önceliklendireceğiz. Çin ile ticaret dengeli olmalı ve hassas olmayan kalemlere odaklanmalıdır. Amerika büyüme patikasında kalmayı başarır ve bu patikayı, Pekin ile gerçekten karşılıklı faydaya dayalı bir ekonomik ilişki sürdürerek devam ettirebilirse, 2025'te 30 trilyon dolar olan ekonomimizin 2030'larda 40 trilyon dolara ulaşması beklenmelidir; bu da ülkemizi, dünyanın önde gelen ekonomisi konumunu koruma bakımından imrenilecek bir noktaya taşıyacaktır. Nihai hedefimiz, uzun vadeli ekonomik canlılığın temelini atmaktır.

Önemli olan, bunun, Hint-Pasifik'te savaşı önlemek için caydırıcılığa dönük güçlü ve sürekli bir odaklanmayla birlikte yürütülmesidir. Bu bileşik yaklaşım, erdemli bir döngü hâline gelebilir: Güçlü Amerikan caydırıcılığı, daha disiplinli ekonomik adımlar atmamız için alan açarken, daha disiplinli ekonomik adımlar da uzun vadede caydırıcılığı sürdürmemiz için Amerika'nın imkânlarını artıracaktır.

Bunu başarmak için birkaç temel unsur gereklidir.

Her şeyden önce, Amerika Birleşik Devletleri, ekonomimizi ve halkımızı, hangi ülke veya kaynaktan gelirse gelsin zarardan korumalı ve savunmalıdır. Bu, (diğerlerinin yanı sıra) şu uygulamaların sona erdirilmesi demektir:

- Yırtıcı, devlet güdümlü sübvansiyonlar ve sanayi stratejileri;
- Adil olmayan ticaret uygulamaları;
- İş kaybı ve sanayisizleşme;
- Büyük ölçekli fikrî mülkiyet hırsızlığı ve sanayi casusluğu;
- Savunmamız ve ekonomimiz için gerekli olan kritik kaynaklara — özellikle minerallere ve nadir toprak elementlerine — erişimimizi riske atan tedarik zinciri tehditleri;
- Amerika'daki opioid krizini besleyen fentanil öncüllerinin ülkemize yönelik ihracı; ve
- Propaganda, nüfuz operasyonları ve diğer kültürel yıkım biçimleri.

İkinci olarak, Amerika Birleşik Devletleri, ulusal ekonomimiz olan 30 trilyon dolara, 35 trilyon dolar daha ekleyen ve birlikte dünya ekonomisinin yarısından fazlasını oluşturan müttefik ve ortaklarımızla birlikte çalışarak, yırtıcı ekonomik uygulamaları dengelemeli ve birleştirilmiş ekonomik gücümüzü kullanarak dünya ekonomisindeki öncü konumumuzu korumaya ve müttefik ekonomilerin herhangi bir rakip güce tâbi hâle gelmesini engellemeye yardımcı olmalıdır. Hindistan'la ticari (ve diğer) ilişkilerimizi geliştirmeyi sürdürerek Yeni Delhi'yi, Avustralya, Japonya ve Amerika Birleşik Devletleri ile birlikte yürütülen dördümlü işbirliği ("Quad") de dâhil olmak üzere Hint-Pasifik güvenliğine daha fazla katkıda bulunmaya teşvik etmeliyiz. Ayrıca, müttefik ve ortaklarımızın eylemlerini, tek bir rakip ülkenin hâkimiyetini önlemeye dönük ortak çıkarımıza uygun biçimde uyumlu hâle getirmeye çalışacağız.

Amerika Birleşik Devletleri, aynı zamanda, keskin askerî ve çift kullanımlı (sivil-askerî) teknoloji alanlarında üstünlüğümüzü korumak ve daha da geliştirmek için araştırmaya yatırım yapmalıdır; burada, ABD'nin avantajlarının en güçlü olduğu alanlara vurgu yapılacaktır. Bunlar, sualtı, uzay ve nükleer alanlarının yanı sıra, yapay zekâ, kuantum bilişim ve otonom sistemler ve bu alanları besleyecek enerji gibi askerî gücün geleceğini belirleyecek diğer alanları da içerir.

Buna ek olarak, Birleşik Devletler Hükümeti'nin Amerikan özel sektörüyle sahip olduğu kritik ilişkiler, kritik altyapı dâhil Amerikan ağlarına yönelik sürekli tehditlerin izlenmesine yardımcı olur. Bu da Amerikan hükümetine gerçek zamanlı tespit, atıf ve karşılık verme (yani ağ savunması ve saldırı amaçlı siber operasyonlar) imkânı sağlayarak, Amerikan ekonomisinin rekabet gücünü korurken Amerikan teknoloji sektörünün dayanıklılığını artırır. Bu kabiliyetlerin geliştirilmesi, rekabet gücümüzü daha da iyileştirmek, inovasyonu teşvik etmek ve Amerika'nın doğal kaynaklarına erişimi artırmak için kayda değer düzeyde düzenleme gevşetilmesini de gerektirecektir. Bunu yaparken hedefimiz, askeri dengeyi Amerika Birleşik Devletleri ve bölgedeki müttefikleri lehine yeniden tesis etmek olmalıdır.

Ekonomik üstünlüğümüzü sürdürmenin ve ittifak sistemimizi bir ekonomik blok hâline konsolide etmenin yanı sıra, Amerika Birleşik Devletleri, önümüzdeki on yıllarda küresel ekonomik büyümenin büyük kısmının gerçekleşmesi muhtemel ülkelerde, güçlü diplomatik ve özel sektör öncülüğünde ekonomik angajman yürütmelidir.

"Önce Amerika" (America First) diplomasisi, küresel ticaret ilişkilerini yeniden dengelemeyi hedefler. Müttefiklerimize, Amerika'nın cari açığının sürdürülemez olduğunu açıkça ifade ettik.

Avrupa, Japonya, Kore, Avustralya, Kanada, Meksika ve öne çıkan diğer ülkeleri, Çin ekonomisini hanehalkı tüketimine doğru yeniden dengelemeye yardımcı olacak ticaret politikaları benimsemeleri için teşvik etmeliyiz; zira Güneydoğu Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu, Çin'in muazzam fazla kapasitesini tek başlarına ememezler. Avrupa ve Asya'nın ihracatçı ülkeleri, ihracatları için sınırlı ama büyüyen bir pazar olarak orta gelirli ülkelere de yönelebilirler.

Çin'in devlet güdümlü ve devlet destekli şirketleri, fiziksel ve dijital altyapı inşa etmede son derece başarılıdır ve Çin, ticaret fazlalarının yaklaşık 1,3 trilyon dolarını, ticaret ortaklarına verdiği krediler yoluyla "geri dönüştürmüştür". Amerika ve müttefikleri, henüz "Küresel Güney" için ortak bir plan formüle etmemiş, hele ki hayata geçirmemiştir; buna rağmen, birlikte muazzam kaynaklara sahiptirler. Avrupa, Japonya, Güney Kore ve diğerleri, 7 trilyon dolarlık net dış varlığa sahiptir. Çok taraflı kalkınma bankaları da dâhil olmak üzere uluslararası finans kuruluşlarının toplam varlıkları 1,5 trilyon doları bulmaktadır. Her ne kadar görev alanlarının dağılması, bu kurumların etkinliğini zayıflatmış olsa da bu yönetim, liderlik konumunu kullanarak bu kurumların Amerikan çıkarlarına hizmet etmesini sağlayacak reformları hayata geçirmeye kararlıdır.

Amerika'yı dünyadan ayıran niteliklerimiz — açıklığımız, şeffaflığımız, güvenilirliğimiz, özgürlük ve inovasyona bağlılığımız ve serbest piyasa kapitalizmimiz — bizi, küresel ölçekte tercih edilen bir numaralı ortak yapmaya devam edecektir. Dünya çapında ihtiyaç duyulan kilit teknolojilerde üstün konum hâlâ Amerika'dadır. Ortaklarımıza; yüksek teknoloji işbirliği, savunma alımları ve sermaye piyasalarımıza erişim gibi, kararlarını lehimize çevirecek bir "teşvik paketi" sunmalıyız.

Başkan Trump'ın Mayıs 2025'te Körfez ülkelerine yaptığı resmî ziyaretler, Amerikan teknolojisinin gücünü ve cazibesini göstermiştir. Başkan, burada, Amerika'nın üstün yapay zekâ teknolojisine Körfez ülkelerinin desteğini kazanmış ve ortaklıklarımızı derinleştirmiştir. Amerika benzer şekilde, özellikle kritik mineraller konusunda Afrika'da ve Batı Yarımküre'deki konumumuzu pekiştirmek ve iyileştirmek için Avrupa ve Asyalı müttefiklerini ve ortaklarını, Hindistan dâhil, yanına çekmelidir. Finans ve teknolojideki karşılaştırmalı üstünlüklerimizi kullanarak, işbirliği içindeki ülkelerle ihracat pazarları oluşturan koalisyonlar kurmalıyız. Amerika'nın ekonomik ortakları, artık Amerika'dan, kapasite fazlası ve yapısal dengesizlikler üzerinden gelir elde etmeyi beklememeli; bunun yerine, stratejik uyuma bağlanmış, yönetilen işbirliği ve uzun vadeli Amerikan yatırımları yoluyla büyüme aramalıdır.

Dünyanın en derin ve en verimli sermaye piyasalarına sahip olan Amerika, düşük gelirli ülkelerin kendi sermaye piyasalarını geliştirmelerine yardımcı olabilir ve para birimlerini dolara daha sıkı bağlayarak doların gelecekte de dünyanın rezerv parası olmasını güvence altına alabilir.

En büyük üstünlüklerimiz, hâlen, yönetim sistemimiz ve dinamik serbest piyasa ekonomimizdir. Yine de sistemimizin bu avantajlarının kendiliğinden galip geleceğini varsayamayız. Bu nedenle, bir ulusal güvenlik stratejisi zorunludur.

Askerî Tehditleri Caydırmak

Uzun vadede, Amerikan ekonomik ve teknolojik üstünlüğünü sürdürmek, geniş çaplı bir askerî çatışmayı caydırmanın ve önlemenin en sağlam yoludur.

Elverişli bir konvansiyonel askerî denge, stratejik rekabetin vazgeçilmez bir bileşeni olmaya devam etmektedir. Bugün odağın büyük kısmı, yerinde olarak, Tayvan üzerindedir; bunun bir nedeni Tayvan'ın yarı iletken üretimindeki hâkimiyeti ise, daha temel neden, Tayvan'ın İkinci Ada Zinciri'ne doğrudan erişim sağlaması ve Kuzeydoğu Asya ile Güneydoğu Asya'yı iki ayrı harekât

sahasına bölmesidir. Küresel deniz taşımacılığının üçte birinin her yıl Güney Çin Denizi'nden geçmesi, bunun Amerikan ekonomisi açısından büyük sonuçlar doğurduğu anlamına gelir. Bu nedenle, mümkünse askerî üstünlüğümüzü koruyarak Tayvan üzerinde bir çatışmayı caydırmak, bir önceliktir. Tayvan konusundaki uzun süredir devam eden beyan edilmiş politikamızı da sürdüreceğiz; bu, Amerika Birleşik Devletleri'nin, Tayvan Boğazı'ndaki statükonun tek taraflı olarak değiştirilmesini desteklemediği anlamına gelir.

Birinci Ada Zinciri'nin herhangi bir noktasında saldırganlığı bloke edebilecek bir ordu inşa edeceğiz. Fakat Amerikan ordusu bunu tek başına yapamaz ve yapması gerekmez. Müttefiklerimizin, kolektif savunma için çok daha fazla harcama yapması — ve daha da önemlisi, çok daha fazlasını “yapması” — gerekir. Amerika'nın diplomatik çabaları, öncelikle, Birinci Ada Zinciri'ndeki müttefik ve ortaklarımızı, Amerikan ordusuna limanları ve diğer tesislerine daha fazla erişim imkânı vermeye, kendi savunmalarına daha fazla harcama yapmaya ve özellikle saldırganlığı caydırmaya yönelik kabiliyetlere yatırım yapmaya zorlamaya odaklanmalıdır. Bu, Birinci Ada Zinciri boyunca deniz güvenliği meselelerini birbirine bağlayacak ve hem Amerika'nın hem de müttefiklerin Tayvan'ı ele geçirme girişimini ya da bu adayı savunmayı imkânsız kılacak ölçüde aleyhimize bir güç dengesi yaratma çabasını engelleme kapasitesini güçlendirecektir.

Buna bağlı bir güvenlik sorunu, herhangi bir rakibin Güney Çin Denizi'ni kontrol etme ihtimalidir. Böyle bir durumda, potansiyel bir hasım, dünyanın en hayati ticaret yollarından biri üzerinde bir tür “geçiş ücreti” sistemi kurabilir ya da — daha kötüsü — bu yolu istediği zaman kapatıp açabilir. Her iki sonuç da Amerikan ekonomisi ve daha genel Amerikan çıkarları açısından zararlıdır. Bu deniz yollarının açık tutulmasını, “geçiş ücreti”ne tabi olmamasını ve hiçbir ülkenin keyfi biçimde kapatamayacağı yollar olarak kalmasını sağlayacak caydırıcılık önlemleri geliştirilmelidir. Bu da yalnızca askerî — özellikle deniz gücüne ilişkin — kabiliyetlerimize daha fazla yatırım yapmayı değil, aynı zamanda bu sorunun çözülmemesi hâlinde zarar görecektir olan bütün ülkelerle — Hindistan'dan Japonya'ya ve ötesine kadar — güçlü işbirliğini gerektirir.

Başkan Trump'ın Japonya ve Güney Kore'den daha fazla “yük paylaşımı” talep etmesi dikkate alındığında, bu ülkeleri savunma harcamalarını artırmaya; özellikle de hasımları caydırmak ve Birinci Ada Zinciri'ni korumak için gerekli, yeni kabiliyetler de dâhil kabiliyetlere odaklanmaya teşvik etmeliyiz. Batı Pasifik'teki askerî varlığımızı sertleştirip güçlendirirken, Tayvan ve Avustralya ile ilişkilerimizde artan savunma harcamalarına dair kararlı söylemimizi sürdüreceğiz.

Çatışmayı önlemek, Hint-Pasifik'te uyanık bir askerî duruş, yenilenmiş bir savunma sanayii altyapısı, hem kendi tarafımızdan hem de müttefik ve ortaklarımızdan daha fazla askerî yatırım ve uzun vadede ekonomik ve teknolojik rekabeti kazanmamızı gerektirir.

C. Avrupa'nın Büyüklüğünü Teşvik Etmek

Amerikalı yetkililer, Avrupa'nın sorunlarını yetersiz askerî harcamalar ve ekonomik durgunluk çerçevesinde düşünmeye alışmış durumdadır. Bu değerlendirmede payına düşen bir doğruluk payı vardır; ancak Avrupa'nın gerçek sorunları bundan da derindir.

Kıta Avrupası, küresel GSYİH içindeki payını kaybetmektedir — 1990'da yüzde 25 düzeyindeyken bugün yüzde 14'e gerilemiştir — ki bunun bir kısmı da yaratıcılığı ve çalışkanlığı baltalayan ulusal ve ulusötesi düzenlemelerden kaynaklanmaktadır.

Fakat bu ekonomik gerilemeyi bile gölgede bırakan, medeniyet düzeyinde bir silinme ihtimalinin gerçek ve daha çarpıcı manzarasıdır. Avrupa'nın karşı karşıya olduğu daha büyük meseleler arasında; siyasal özgürlük ve egemenliği aşındıran Avrupa Birliği ve diğer ulusötesi yapıların

faaliyetleri, kıtayı dönüştüren ve gerilim yaratan göç politikaları, ifade özgürlüğünün sansürlenmesi ve siyasal muhalefetin bastırılması, doğum oranlarının çöküşü ve ulusal kimliklerin ve özgüvenin kaybı yer almaktadır.

Mevcut eğilimler sürerse, kıta yirmi yıl ya da daha kısa bir süre içinde tanınmaz hâle gelecektir. Bu bakımdan, bazı Avrupa ülkelerinin, güvenilir müttefikler olarak kalabilecek kadar güçlü ekonomilere ve ordulara sahip olup olmayacağı hiç de açık değildir. Bu ulusların pek çoğu, şu anda içinde buldukları güzergâhta ısrar etmektedir. Biz, Avrupa'nın Avrupalı kalmasını, medeniyetçi özgüvenini yeniden kazanmasını ve başarısız "düzenleyici boğma" odaklı yaklaşımını terk etmesini istiyoruz.

Bu özgüven eksikliği, en açık biçimiyle Avrupa'nın Rusya ile ilişkilerinde kendini göstermektedir. Avrupalı müttefikler, nükleer silahlar hariç hemen her ölçütte, Rusya üzerinde kayda değer bir "sert güç" üstünlüğüne sahiptir. Rusya'nın Ukrayna'daki savaşı sonucunda, Avrupa'nın Rusya ile ilişkileri derin biçimde zayıflamış ve pek çok Avrupalı, Rusya'yı varoluşsal bir tehdit olarak görmeye başlamıştır. Avrupa'nın Rusya ile ilişkilerini yönetmek, Avrasya kara kütesinde stratejik istikrar koşullarını yeniden tesis etmek ve Rusya ile Avrupa devletleri arasındaki çatışma riskini azaltmak için kayda değer düzeyde Amerikan diplomatik angajmanını gerektirecektir.

Ukrayna'daki düşmanlıkların hızlı biçimde sona erdirilmesini müzakere etmek, Avrupa ekonomilerini istikrara kavuşturmak, savaşın istenmeden tırmanmasını veya genişlemesini önlemek ve Rusya ile stratejik istikrarı yeniden tesis etmek, ayrıca Ukrayna'nın, çatışma sonrası dönemde yaşanabilir, hayatiyetini sürdürebilen bir devlet olarak ayakta kalmasını sağlayacak yeniden inşa sürecini mümkün kılmak bakımından, Amerika Birleşik Devletleri'nin temel çıkarıdır.

Ukrayna Savaşı, Avrupa'nın — özellikle de Almanya'nın — dış bağımlılıklarını artırma gibi ters, "yumruk etkisi" yaratan bir sonuç doğurmuştur. Bugün Alman kimya şirketleri, Almanya'da erişemedikleri Rus gazını kullanarak, dünyanın en büyük işleme tesislerinden bazılarını Çin'de inşa etmektedir. Trump Yönetimi, savaş konusunda gerçekçi olmayan beklentilere sahip olan ve kırılgan azınlık hükümetlerine dayanan Avrupalı yetkililerle karşı karşıyadır; bu hükümetlerin birçoğu, muhalefeti bastırmak için demokrasinin temel ilkelerini ayaklar altına almaktadır. Avrupa'da büyük bir çoğunluk barış istemektedir; ne var ki bu arzu, büyük ölçüde söz konusu hükümetlerin demokratik süreçleri baltalaması nedeniyle, politikaya yansımamaktadır. Bu durum, Amerika Birleşik Devletleri açısından stratejik önem taşımaktadır; zira Avrupa devletleri, siyasal krizlere sıkışmış oldukları sürece, kendilerini reforme edemezler.

Bununla birlikte Avrupa, Amerika Birleşik Devletleri açısından stratejik ve kültürel bakımdan hayati önemini korumaktadır. Transatlantik ticaret, küresel ekonominin ve Amerikan refahının sütunlarından biri olmaya devam etmektedir. İmalattan teknolojiye, enerjiden diğer alanlara kadar Avrupa'nın sektörleri hâlâ dünyanın en güçlüleri arasındadır. Avrupa, öncü bilimsel araştırmalara ve dünya çapında önde gelen kültürel kurumlara ev sahipliği yapmaktadır. Avrupa'yı gözden çıkarmaya ne tahammül edebiliriz ne de bu belgenin amaçları açısından böyle bir adım, başka bir şey değil, kendi kendini boşa düşürme olur.

Amerikan diplomasisi, sahici demokrasi, ifade özgürlüğü ve Avrupa uluslarının kendilerine özgü karakter ve tarihlerini savunmaktan çekinmeyen kutlamalarından yana olmaya devam etmelidir. Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa'daki siyasal müttefiklerini, bu ruhun yeniden canlandırılmasını savunmaya teşvik eder; vatansever Avrupa partilerinin artan etkisi de gerçekten iyimserlik için ciddi bir gerekçe sunmaktadır.

Hedefimiz, Avrupa'nın bugünkü güzergâhını düzeltmesine yardımcı olmak olmalıdır. Başarıyla rekabet edebilmemiz ve herhangi bir rakibin Avrupa'ya egemen olmasını engellemek için bizimle uyum içinde çalışabilmesi için güçlü bir Avrupa'ya ihtiyacımız olacaktır.

Amerika Birleşik Devletleri, anlaşılır biçimde, Avrupa kıtasına — ve elbette Britanya ve İrlanda'ya — duygusal açıdan bağlıdır. Bu ülkelerin karakteri, aynı zamanda, yaratıcı, yetenekli, özgüveni yüksek, demokratik müttefiklere dayanarak istikrar ve güvenlik koşulları tesis etmeyi beklediğimiz için stratejik öneme de sahiptir. Kendi eski büyüklüklerini yeniden tesis etmek isteyen, bizimle uyumlu ülkelerle çalışmak istiyoruz.

Uzun vadede, en geç birkaç on yıl içinde, bazı NATO üyelerinin nüfus çoğunluğunun Avrupalı olmayanlardan oluşmasının fazlasıyla muhtemel olduğu söylenebilir. Dolayısıyla, bu ülkelerin dünyadaki yerlerini veya Amerika Birleşik Devletleri ile ittifaklarını, NATO Antlaşması'nı imzalayanların baktığı şekilde görüp görmeyecekleri, açık bir soru olarak ortadadır.

Avrupa'ya yönelik genel politikamız şu öncelikleri içermelidir:

- Avrupa içinde istikrar koşullarını ve Rusya ile stratejik istikrarı yeniden tesis etmek;
- Avrupa'nın, kendi savunmasının birincil sorumluluğunu üstlenmek dâhil olmak üzere, herhangi bir hasım gücün egemenliği altına girmeden, uyumlu egemen uluslardan oluşan bir grup olarak kendi ayakları üzerinde durmasını sağlamak;
- Avrupa içindeki uluslarda, Avrupa'nın mevcut güzergâhına karşı bir direnç kültürü geliştirmek;
- Avrupa pazarlarını Amerikan mal ve hizmetlerine açmak ve Amerikan işçileri ile işletmelerinin adil biçimde muamele görmesini sağlamak;
- Orta, Doğu ve Güney Avrupa'nın sağlıklı uluslarını, ticari bağlar, silah satışları, siyasal işbirliği ve kültürel ve eğitimsel değişim programları yoluyla güçlendirmek;
- NATO'nun sürekli genişleyen bir ittifak olduğu yönündeki algıya son vermek ve bu algının gerçeğe dönüşmesini önlemek; ve
- Avrupa'nın, merkantilist kapasite fazlası, teknoloji hırsızlığı, siber casusluk ve diğer düşmanca ekonomik uygulamalarla mücadele için harekete geçmesini teşvik etmek.

D. Ortadoğu: Yükleri Aktarmak, Barışı İnşa Etmek

En az yarım yüzyıldır Amerikan dış politikası, Ortadoğu'ya diğer bütün bölgelerin üzerinde öncelik tanımaktadır. Bunun nedenleri açıktır: Ortadoğu, on yıllar boyunca dünyanın en önemli enerji tedarikçisi olmuş, süper güçler arası rekabetin başlıca sahnesini teşkil etmiş ve dünyaya, hatta bizzat kendi kıyılarımıza taşma tehdidi taşıyan çatışmalarla dolup taşmıştır.

Bugün, bu dinamiklerden en az ikisi artık aynı şekilde geçerli değildir. Enerji kaynakları büyük ölçüde çeşitlenmiş, Amerika Birleşik Devletleri yeniden net enerji ihracatçısı konumuna gelmiştir. Süper güç rekabetinin yerini, büyük güçler arasındaki mevzi kapma mücadelesi almıştır; bu tabloda, Amerika Birleşik Devletleri, Başkan Trump'ın Körfez'de, diğer Arap ortaklarla ve İsrail'le ittifaklarımızı başarılı biçimde canlandırması sayesinde, hâlâ en imrenilecek konumu elinde tutmaktadır.

Çatışma, Ortadoğu'nun en sorunlu dinamiği olmayı sürdürmektedir; ancak bugün, bu meselenin kapsamı, manşetlerin ima ettiğinden daha sınırlıdır. Bölgenin başlıca istikrarsızlaştırıcı gücü olan İran, 7 Ekim 2023'ten bu yana İsrail'in eylemleriyle ve Başkan Trump'ın İran'ın nükleer programını önemli ölçüde zayıflatan Haziran 2025 tarihli **Geceyarısı Balyozu Operasyonu** ile ciddi ölçüde zayıflatılmıştır. İsrail-Filistin çatışması zorlu olmayı sürdürmektedir; ancak Başkan Trump'ın müzakere ettiği ateşkes ve rehine takası sayesinde, daha kalıcı bir barış yönünde mesafe alınmıştır. Hamas'ın başlıca destekçileri zayıflamış ya da geri çekilmiştir. Suriye hâlâ potansiyel bir sorun alanıdır; fakat Amerika, Arap ülkeleri, İsrail ve Türkiye'nin desteğiyle istikrara kavuşabilir ve bölgenin ayrılmaz, olumlu bir aktörü olarak "doğru yerini" yeniden alabilir.

Bu yönetim kısıtlayıcı enerji politikalarını yürürlükten kaldırdıkça ya da gevşettikçe ve Amerikan enerji üretimi arttıkça, Amerika'nın Ortadoğu'ya odaklanmasının tarihsel sebebi geri plana düşecektir. Bunun yerine bölge, giderek, uluslararası yatırımların hem kaynağı hem hedefi hâline gelecek; bu da yalnızca petrol ve gazda değil, nükleer enerji, yapay zekâ ve savunma teknolojileri gibi sanayilerde gerçekleşecektir. Tedarik zincirlerini güvence altına almaktan, Afrika gibi dünyanın diğer bölgelerinde dost ve açık pazarlar geliştirme imkânlarını güçlendirmeye kadar uzanan ekonomik çıkarları ilerletmek için Ortadoğu'daki ortaklarımızla birlikte çalışabiliriz.

Ortadoğu'daki ortaklar, radikalizmle mücadele konusundaki kararlılıklarını ortaya koymaktadır; Amerikan politikasının teşvik etmeyi sürdürmesi gereken bir eğilim budur. Fakat bunu yapmak, Amerika'nın bu ülkeleri — özellikle de Körfez monarşilerini — geleneklerini ve tarihsel yönetim biçimlerini terk etmeye zorlamaya dönük, azarlayıcı "ders verme" tarzındaki yanlış deneyinden vazgeçmeyi gerektirecektir. Reformu, kendi içlerinden, organik olarak ortaya çıktığı zaman ve çıktığı yerde teşvik etmeli ve takdir etmeliyiz; dışarıdan dayatmaya çalışmamalıyız. Ortadoğu'yla ilişkilerde başarının anahtarı, bölgeyi, liderlerini ve uluslarını oldukları gibi kabul ederken, ortak çıkar alanlarında birlikte çalışmaktır.

Amerika Birleşik Devletleri'nin her zaman şu temel çıkarları olacaktır: Körfez enerji kaynaklarının düpedüz hasım bir gücün eline geçmemesini sağlamak; Hürmüz Boğazı'nın açık kalmasını temin etmek; Kızıldeniz'in seyrüsefere elverişli olmasını sürdürmek; bölgenin, Amerikan çıkarlarına ya da bizzat Amerikan anavatanına yönelik terörün yuvası veya ihracatçısı hâline gelmesini önlemek; ve İsrail'in güvenliğini teminat altına almak. Bu tehdidi, sonuçsuz "ulus inşası" savaşlarını on yıllarca sürdürmeden hem ideolojik hem askerî açılardan ele alabilir ve ele almak zorundayız. Ayrıca, İbrahim Anlaşmaları'nın, bölgedeki daha fazla ülkeye ve genel olarak Müslüman dünyasındaki diğer ülkelere genişletilmesi de açık bir çıkarımızdır.

Ne var ki, Ortadoğu'nun, uzun vadeli planlamadan günlük icraya kadar Amerikan dış politikasına hükmettiği günler, çok şükür, geride kalmıştır — bu, Ortadoğu artık önemli olmadığı için değil; artık eskisi gibi sürekli bir rahatsızlık ve her an patlayabilecek bir felaket kaynağı olmadığı için böyledir. Bölge, bunun yerine, ortaklığın, dostluğun ve yatırımın mekânı olarak ortaya çıkmaktadır — ki bu eğilim memnuniyetle karşılanmalı ve teşvik edilmelidir. Nitekim Başkan Trump'ın, Şarm el-Şeyh'te Arap dünyasını barış ve normalleşme peşinde bir araya getirme konusundaki başarısı, Amerika Birleşik Devletleri'nin nihayet Amerikan çıkarlarını öncelemesine imkân sağlayacaktır.

E. Afrika

Çok uzun bir süredir, Amerika'nın Afrika politikasının odağında önce yardım sağlamak, ardından da liberal ideolojiyi yaymak olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri bunun yerine, seçilmiş ülkelerle ortaklık kurarak çatışmaları hafifletmeye, karşılıklı yarara dayalı ticaret ilişkilerini geliştirmeye ve Afrika'nın bol doğal kaynaklarını ve örtük ekonomik potansiyelini harekete geçirebilecek bir

yatırım ve büyüme paradigmasına geçiş yapmaya odaklanmalıdır; klasik “dış yardım” paradigmasının ötesine geçmelidir.

İlişki kurmak için fırsatlar arasında; süregiden çatışmaların (örneğin Kongo Demokratik Cumhuriyeti–Ruanda, Sudan) çözümüne dönük müzakereler yürütmek ve yenilerinin ortaya çıkmasını (örneğin Etiyopya–Eritre–Somali hattında) önlemek; ayrıca yardım ve yatırım yaklaşımımızı gözden geçirmek için adımlar atmak (örneğin *Africa Growth and Opportunity Act* – Afrika Büyüme ve Fırsat Yasası kapsamında) sayılabilir. Aynı zamanda, Afrika’nın bazı bölgelerinde yeniden yükselişe geçen İslamcı terör faaliyetlerine karşı dikkatli olmalı, fakat Afrika’da uzun vadeli bir Amerikan askerî varlığına veya taahhüdüne yol açacak angajmanlardan kaçınmalıyız.

Amerika Birleşik Devletleri, Afrika ile ilişkisini yardıma odaklı bir çizgiden, ticaret ve yatırıma odaklı bir çizgiye dönüştürmeli; pazarlarını Amerikan mal ve hizmetlerine açmaya kararlı, yetkin ve güvenilir devletlerle kurulacak ortaklıkları öncelikle incelemelidir. Afrika’da, iyi yatırım getirisi vadeden ve Amerika Birleşik Devletleri için öncelikli yatırım alanlarından biri, enerji sektörü ve kritik madenlerin geliştirilmesidir. Amerika destekli nükleer enerji, sıvılaştırılmış petrol gazı (LPG) ve sıvılaştırılmış doğal gaz (LNG) teknolojilerinin geliştirilmesi hem Amerikan şirketleri için kâr üretecek hem de kritik mineraller ve diğer kaynaklar üzerindeki rekabette elimizi güçlendirecektir.